

Mirzə, M. Qəlblərdə daim yaşayacaq // Respublika. - 2025. - 18 iyul. - № 146. - S. 11.

Şəhid Oktay Əhməd oğlu Səfərov 1993-cü il mayın 15-də Saatlı rayonunun Qaralar kəndində dünyaya göz açıb. Oktay 2011-2013-cü illərdə Azərbaycan Silahlı Qüvvələri sıralarında müddətli həqiqi hərbi xidmətdə olub. 2020-ci il sentyabrın 27-də Ermənistan işğalı altında olan ərazilərin azad edilməsi və Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün bərpa olunması üçün başlanan Vətən müharibəsində Xocavəndin azadlığı uğrunda gedən döyüşlərdə savaşıb. Noyabrın 3-də şəhid olub. Saatlı rayonunda dəfn edilib.

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarında hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi üçün Prezident İlham Əliyevin Sərəncamına əsasən Oktay Səfərov ölümündən sonra 3-cü dərəcəli "Vətənə xidmətə görə" ordeni, "Vətən uğrunda", "Xocavəndin azad olmasına görə" medalları ilə təltif edilib.

"Qardaşım tək mənə qardaş olmayıb. Məndən bir yaş balaca idi. O, mənə ata, dost, sirdaş olub. Atam avtomobil qəzası nəticəsində yaddaşını itirib, II qrup əlildir", - şəhidin bacısı Günel Rəsulova qardaşı şəhid qəhrəman Oktay barədə danışarkən deyib.

Günel bildirir ki, həm müharibədən qabaq, həm də döyüşlər vaxtı hər zaman qardaşıyla əlaqə saxlayıb: "Deyirdim "ay qaqam", deyirdi "can, ay ürəyim". O heç vaxt mənim adımlı çəkməyib. Təsəvvür edirsinizmi, belə bir qardaş idi. Heç vaxt mənim xətrimə dəyməyib. Sanki mələk idi, gəldi bu dünyaya və getdi. O ailəmizi necə sevirdisə, Vətəni də elə sevirdi. Məncə, o bizi belə kimsəsiz qoyub getmək istəməzdi. Mən sağlığında da onunla fəxr edirdim, indi də fəxr edirəm. Vətən sağ olsun. Amma kaş o da sağ olaydı. Hər birimizin dayağı o idi. Bundan sonrakı həyatımızı düşünmək çox çətindir. O, bizim yanıımızdadır, mən onu görürəm. Hər zaman da qəlbimizdə yaşayacaq. Arzumuz odur ki, xatirəsi daim yaşasın. Hamı onu tanıсын".

Günel qardaşı üçün nişan hazırlıqlarına başladıklarını da diqqətə çatdırıb: "Sevdiyi bir qız var idi. 6 il idi ki, bir-birlərini sevirdilər. Pandemiyaya görə nişan məsələsini təxirə salmışdıq. Sevdiyi insanı Allah ona qismət etmədi. Hər dəfə nişan məsələsi gündəmə gələndə kimsə rəhmətə gedirdi, ya da başqa problemlər çıxırdı. Sonuncu dəfə Türkiyədən qayıdanda sevdiyi qızın anası rəhmətə getdi. Sevdiyini elə bir ağır durumdan çıxardı. Həmin qızın atası da rəhmətə getmişdi. O da bizim ailəmizin bir üzvüdür. Hər gün bir-birimizlə maraqlanmışıq. Doğma bacım kimidir. Qardaşım ailə qursaydı, çox xoşbəxt olacaqdı. Mənim övladlarıma elə bir dayı idi ki, təsəvvür edə bilmirəm ki, onun öz uşaqları olsaydı, o necə bir ata olardı. Mən ailə quranda qardaşımın 20 yaşı olardı. O mənə atalıq etdi, 2 il dayanmadan işləyib bütün cəhizlərimin kreditini ödədi. Mən onun mənə etdiklərinin bir faizini də olsa qaytara bilmədim. Tovuz hadisələrində, aprel döyüşlərində şəhid olanların hamısına bir-bir ağlamışdım. Sanki mən də bunu yaşayacaqmışam kimi. Allaha yalvarırdım ki, bizə bunu yaşatmasın. Amma indi necə dözürük anlaya bilmirəm. Yəqin ki, həyatda qalan ailəmizə görə ayaqda dururuq".

Şəhidin anası Zülfiyə Səfərova bildirib ki, övladı Zəngilan, Qubadlı, Füzuli, Xocavənd istiqamətlərində döyüşlərdə iştirak edib: "Baş atıcı olduğuna görə həmişə ön cəbhədə olub. Sonuncu zəngimiz noyabrın 2-də olub. Ona kimi hər gün demək olar ki, danışmışıq. Çətinlikləri barədə bizə deməzdi. Bir sonuncu zəngdə bizə dedi ki, döyüşə girdik, yaralananlar oldu. Ayın 2-dən 18- nə kimi məlumat ala bilmədik. Elə uşaq idi ki, heç cür məni xəbərsiz qoymazdı. Artıq ayın 11-dən mən narahat oldum. Hər yerdə onu axtardım. Noyabrın 18-də nəşini Füzuli rayon Diaqnostika Mərkəzində tapdıq. Ayın 19-da kənddə dəfn etdik. Oktay çox mehriban, qayğıkeş, ağıllı bir balaydı. Savadlı idi, ancaq ali məktəbə daxil olmaq ona qismət olmadı. Hərbi xidmətə getdi. Əsgərlikdən gəlməyinə 4 ay qalmış atası qəzaya düşdü. Qabırğası sındı, yaddaşı itdi. Bütün ailənin yükü onun çiyinlərinə düşdü, ona görə təhsil ala bilmədi. 1 il yol idarəsində işlədi, sonra Bakıda tikintidə, 3 il də Türkiyədə yaşayıb işlədi. 2019-cu ilin dekabrında evləndirmək məqsədilə gətirdim. Onda da COVID-19 ortaya düşdü. 6 illik sevgisi, bir çox şeyi yarımçıq qaldı. Onun nişan hazırlıqlarının hamısını etmişdik. Oğlumun da, bizim də arularımız yarımçıq qaldı...".